

VIDEO | Meet The Team: Echipa de Concurență de la PNSA și proiectele sale. O abordare de tipul 3D, în care avocații se poziționează în locul clientului, pentru a construi cea mai buna strategie de aparare



Mihaela Ion, Laura Ambrozie și Vanessa Nistor sunt contactele-cheie în practica de Concurență a societății de avocatura Popovici Nițu Stoica & Asociații (PNSA). Acestui ”nucleu dur” al experimentatei echipe de Concurență, format din cei trei avocați, i se alatura, în funcție de proiecte, colegi care lucrează în industriile investigate de către Consiliul Concurenței și litigatori, atunci când dosarele ajung în instanță. PNSA reușește, astfel, să se impună cu una dintre cele mai puternice practici de Dreptul Concurenței de pe piața locală, activitatea avocaților săi în această arie fiind evidențiată de publicațiile de specialitate și directoarele internaționale.

Lansăm azi [Concurenta.ro](#), un site de știri din grupul ^{Biz}Lawyer care se adresează practicienilor în Dreptul concurenței, focusat pe aplicarea regulilor de concurență, constientizarea beneficiilor conformării și riscurilor încălcării legislației concurenței.

Departamentul de Concurență din cadrul PNSA este coordonat de partenerul [Mihaela Ion](#), unul dintre avocații cu un profil proeminent în această arie. ”Scut” pentru clienți în raidurile autorității de concurență și consultant de top în proiectele de concentrări economice, Mihaela și-a câștigat reputația unei ”luptatoare”, pledând adesea și în fața instanțelor. În cei peste 15 ani de activitate, ea a asistat clienții în fața Consiliului Concurenței sau a judecătorilor în investigații sectoriale, cercetări preliminare, cazuri de abuz de poziție dominantă, schimb de informații sensibile în contextul cartelurilor sau concentrări economice.

[Laura Ambrozie](#) s-a alăturat firmei PNSA în urma cu 10 ani și a parcurs etapele carierei până la treapta de *Managing Associate*, fiind implicată în numeroase investigații ale autorității de concurență, concentrări economice în industrii variate sau programe de conformare cu legislația concurenței. Ea a fost angajată în proiecte provocatoare, într-unul dintre acestea - tranzacții succesive vs. tranzacții interdependente - clarificând, împreună cu Consiliul Concurenței, în ce măsură un joint-venture face parte din grupul societăților ”mama” sau este societate independentă.

După ce a absolvit Facultatea de Drept la Sorbona și a intrat în Baroul din Paris, lucrând ca avocat la o firmă din capitala Franței, [Vanessa Nistor](#) a revenit în România și a ales PNSA, specializându-se în domeniul concurenței. Aici a fost implicată în proiecte variate, pentru clienți din industrii diferite, cu probleme specifice. În activitatea sa, Vanessa Nistor (*Associate*) acordă astăzi asistență atât în proiecte legate de prevenție, implementare a programelor de conformare cu legislația concurenței sau day-to-day business, cât și pe segmentul de investigații ale Consiliului Concurenței.

BizLawyer a stat de vorba cu cei trei avocați care au explicat, într-un interviu acordat publicației noastre, cum lucreaza echipa de Concurență, care sunt proiectele cele mai intense și cum vad ei viitorul pentru aceasta practica.

Concluziile? În fiecare zi, cu fiecare proiect, echipa are o abordare diferita, complexa și interdisciplinara. Dorința de a știi mai mult și de a face mai bine, curiozitatea și tenacitatea sunt motoarele mereu turate în beneficiul clienților. Abordarea este de tipul 3D, în care avocații se poziționează în locul clientului, în industria acestuia, pentru a vedea toate ramificațiile posibile. Doar așa, înțelegând piața, punându-se în locul clientului, se construiește cea mai buna strategie de aparare.

Cum se vede din biroul avocaților de la Popovici Nițu Stoica și Asociații activitatea Consiliului Concurenței din ultimii ani? Care sunt semnalele pe care le percepeți?

Laura Ambrozie: Activitatea Consiliului Concurenței este foarte intensa, poate din ce în ce mai intensa, cu interes în domenii importante, dar, totodata, în aceasta intensificare a activității se vede și o rafinare, o sofisticare a cazurilor și a tipurilor de încălcări pe care Consiliul Concurenței le analizeaza. Dacă înainte vedeam foarte multe înțelegeri clare, cu probe directe, în ultimele investigații tipurile de încălcări vizează mai mult practici concertate care, cel puțin la nivel teoretic, necesita un standard probator mult mai ridicat, deoarece nu beneficiază de probe directe. Pe de alta parte, se observa un focus pe abuzurile de poziție dominantă, poate în contextul în care, în continuare, concentrările economice domina activitatea Consiliului Concurenței și generează foarte multe decizii.

Ce înseamna pentru o companie investigarea de catre Consiliul Concurenței? La ce trebuie sa se aștepte?

Laura Ambrozie: În primul rând înseamna mai mult stres, chiar dacă societatea respectiva cunoaște legislația Concurenței și este în tema cu prevederile sale. În momentul în care Consiliul Concurenței îi bate la ușa, într-o inspectie inopinată, lucrurile se precipită.

Îngrijorarea este cauzată, în mod evident, de nivelul amenzilor pe care o poate aplica autoritatea de concurență, pe de-o parte, și de resursele alocate pentru rezolvarea acestei probleme, pe de alta parte. Societatea știe că va trebui să își desemneze o echipă, de la acel moment, care să lucreze cu avocații, mereu disponibilă să răspundă solicitărilor Consiliului Concurenței. Trebuie amintit că o investigație durează între doi și trei ani, astfel că resursele alocate nu sunt de neglijat. Echipa trebuie să știe foarte bine cazul, situația de fapt, și să fie pregătită să răspundă solicitărilor autorității de concurență.

Se poate observa că, în ultimii ani, autoritatea de concurență a început să acumuleze mai multe informații dintr-o piață prin anchete sectoriale, pentru care sunt solicitate informații neangajante. În urma acestora, sunt declanșate investigații targetate pe piața respectivă... Va avertizați clienții în astfel de cazuri? Ce măsuri luați pentru a minimiza riscul ca un client să intre în vizorul Consiliului Concurenței?

Vanessa Nistor: Consiliul Concurenței este foarte activ pe partea de monitorizare - cercetări, examinări preliminare și anchete sectoriale în industrii variate. Odată ce Consiliul Concurenței țintează o industrie la nivel general este posibil să identifice anumite indicii, îngrijorări că ar exista o potențială încălcare a legislației, după care declanșează o investigație targetată pe o anumită practică potențial savârșită de anumite societăți.

Și noi, la rândul nostru, ca avocați, monitorizăm activ activitatea Consiliului Concurenței și atunci când vedem că se analizează un anumit sector, o anumită industrie, ne anunțăm imediat clienții activi în industria respectivă.

Raportat la analiza pe care o face Consiliul Concurenței, în paralel facem și noi o analiza de risc cu clientul nostru, pentru a identifica zonele în care ar putea exista probleme ce ar declanșa o investigație. Mai mult decât atât, pentru clienții activi în sectoarele investigate de către Consiliul Concurenței, când exista anumite solicitări de informații cu ajutorul cărora autoritatea de concurență încearcă să înțeleagă cum funcționează piața, ne asistăm clienții în formularea răspunsurilor. Și aici putem da un exemplu recent: Consiliul Concurenței a avut o cercetare preliminară pe piața comercializării untului și ouălor. Ulterior, investigația targetată a mers mai departe pe anumite practici potențial anticoncurențiale pe segmentul de ouă, iar în acest caz am avut clienți activi în industria respectivă pe care i-am asistat în formularea răspunsului la solicitările de informații ale Consiliului Concurenței.

În afara Ghidurilor de conformare, unde credeți ar mai trebui să lucreze autoritatea în materie de prevenție?

Vanessa Nistor: Consiliul Concurenței este foarte activ în materie de prevenție, iar ghidurile de Conformare cu legislația Concurenței ajută societățile să își structureze programele de implementare cu legislația Concurenței. Spre exemplu, Consiliul Concurenței a emis ghidul despre petiționarea colectivă și un ghid în materie de licitații, care setează cadrul în care societățile pot participa cu oferte comune la proceduri de achiziții publice. Cu toate acestea, cred că ar fi nevoie de un ghidaj suplimentar pe zona de informații sensibile. Așa cum îi spune și numele, este și o zonă foarte delicată pentru că, de multe ori, societățile nu știu care sunt limitele în care pot discuta anumite teme, subiecte, cu firmele concurente. Asta se și vede raportat la practica Consiliului Concurenței, pentru că instituția a emis recent foarte multe decizii de sancționare a societăților pentru schimb de informații sensibile chiar în cadrul întâlnirilor organizate de asociații profesionale. Este o practică curentă ca reprezentanții societăților să meargă la astfel de întâlniri. Simplul fapt că acolo este un cadru reglementat nu înseamnă că tot ce se discută intra în limitele legalității. Există și cazuri în care au fost abordate subiecte sensibile și de aceea trebuie trasată o linie... E nevoie de un ghidaj suplimentar, după cum spuneam, la nivel general.

Apoi, dacă ne referim specific la nivel de industrie, într-o conferință de specialitate organizată anul trecut la Cluj-Napoca, la care au participat mai mulți reprezentanți ai societăților și asociațiilor active în anumite industrii, a apărut nevoia unor ghiduri suplimentare. Reprezentanții unor firme din industria de construcții, dar și din turism, domenii în care Consiliul Concurenței a aplicat recent sancțiuni, au arătat că e nevoie de ghiduri specifice aplicate la industria respectivă. Probabil aici am mai avea nevoie de un ghidaj suplimentar.

Din activitatea de zi cu zi ne puteți face un tablou al comportamentului agenților economici pe această zonă a Concurenței? Sunt firmele mici și mijlocii atente la toate aspectele sensibile? Ați putea spune că există o cultură organizațională de respectare a regulilor de concurență mai jos de multinaționale?

Mihaela Ion: Odată cu dinamica activității Consiliului Concurenței, pe măsura înmulțirii deciziilor de sancționare, a crescut foarte mult și conștientizarea riscurilor la care se expun societățile dacă nu respectă legislația concurențială. Și atunci, implicit, nu doar corporațiile, nu doar societățile mari, sunt atente la tot ce presupune legislația concurențială și ce ar trebui să nu facă pentru a nu ajunge în vizorul Consiliului Concurenței, există o atenție sporită și la nivelul societăților mici și mijlocii în a se conforma cu legislația concurențială. Și spun asta nu doar din perspectiva a portofoliului nostru de clienți, ci și din perspectiva conferințelor la care participăm alături de Consiliul Concurenței, unde reprezentanții firmelor, prin întrebările pe care le pun, arată foarte clar interesul de conformare cu legislația concurențială. Nu de puține ori, societăți mici și mijlocii erau foarte active în a înțelege care sunt limitele de acțiune. Și atunci da, pot să spun că există din ce în ce mai mult o astfel de cultură, nu doar la nivelul societăților mari, dar și la nivelul societăților mici și mijlocii.

Cred că și activitatea de prevenție a Consiliului Concurenței sprijină foarte mult acest segment. Pe de o parte, ghidul Consiliului Concurenței îi ajută; observ din practică și din modul de abordare al clienților mici și mijlocii că

au început să își implementeze astfel de programe chiar intern, nu neapărat cu sprijin specializat al avocaților, în limitele în care pot. Pe de altă parte, este adevărat, societățile mari au programe de conformare mult mai intense, vaste...

[Descopera oportunitățile de recrutare de pe LegiTeam! GRATUIT.](#)

Care ar fi cele mai sensibile reglementări din zona concurenței, de care companiile ar trebui să țină cont în activitatea lor?

Laura Ambrozie: Cele mai sensibile reglementări din zona Concurenței de care societățile ar trebui să țină seama sunt în cadrul asociațiilor profesionale. Este și un focus al practicii Consiliului Concurenței pe această zonă, vedem multe decizii ale autorității prin care sunt sancționate atât asociațiile, cât și membrii care au participat la întâlnirile din cadrul asociațiilor. În acest context, fără intenție de multe ori, societățile fac schimb de informații calificate de legislația Concurenței ca fiind sensibile.

Pe de altă parte, există și o zonă clasică a înțelegerilor verticale, Consiliul Concurenței rămânând focusat și pe aceste practici.

Mihaela Ion: Este o zonă foarte fină între limitele în care concurenții pot coopera sau nu. Niciodată o societate nu are certitudinea că atunci când se întâlnește cu o altă companie concurentă nu intra sub lupa Consiliului Concurenței.

Autoritatea se uita înspre asociațiile profesionale pentru că este un mediu prin care societățile concurente se întâlnesc. Obiectivul este unul legitim, nu de puține ori, de exemplu, o activitate, o poziție colectivă pe care o exprima membrii unei asociații, sau asociația ca atare, față de un proiect legislativ, poate fi foarte ușor interpretată de către Consiliul Concurenței drept o acțiune colectivă, comună, o ”cartelizare” între membrii asociației.

Chiar din practică știu un astfel de caz: în momentul în care piața pensiilor private debuta, era în plin elan, societățile care încă nu activau pe această piață, dar urma să intre, au intrat într-un dialog social, să spunem, o dezbateră legislativă cu organele competente. La vremea aceea era un proiect în dezbateră la Camera Deputaților și se discuta concret despre reglementări și comisioane în legătură cu administrarea fondurilor de pensii. Societățile care activau pe piața pensiilor private în alte jurisdicții știau deja ce se întâmpla, care sunt dificultățile și, mai experimentate fiind, au prezentat autorităților – la vremea aceea abia fusese înființată Comisia de Supraveghere a Pensiilor – problemele la care se putea aștepta Statul român, făcând și propuneri menite să preîntâmpineze problemele din cazurile anterioare. Poziția colectivă a membrilor și a asociației a fost aceea că un astfel de comision trebuie să fie foarte mic – s-a discutat despre un procent de 2% - pentru a se evita ceea ce s-a întâmplat în alte jurisdicții. Și, ulterior, au fixat cu toții acel comision, ca urmare a deschiderii pieței, la 2%. A fost o linie pe care Consiliul a analizat-o, iar raportul de investigație final a făcut referire la o cartelizare a societăților pentru fixarea comisionului de administrare a pensiilor pornind de la o poziție colectivă, absolut legitimă în opinia noastră. În fine, totul s-a terminat cu bine pentru clienții noștri, pentru că am arătat Consiliului Concurenței că era o petiționare colectivă, legitimă. Când piața este în formare, concurenții tind să facă un front comun tocmai pentru ca piața să funcționeze legislativ într-un cadru corespunzător. Acest efort colectiv poate fi de multe ori greșit înțeles de către autorități.

Recent, într-o conferință la care a participat și Consiliul Concurenței, reprezentanți ai industriei turismului - recent vizată de o investigație a Consiliului Concurenței în urma căreia societățile active au fost sancționate pentru schimb de informații sensibile în cadrul unei asociații – au subliniat nevoia de a fi stabilite și indicate limitele. Au aratat ca este necesar un ghidaj al Consiliului Concurenței pentru schimbul de informații în cadrul asociațiilor. Iar domnul Bogdan Chirițoiu, președintele autorității de concurență, a precizat ca se are în vedere emiterea unui astfel de ghid.

Pe de alta parte, chiar dacă există ordine de închidere a investigațiilor fără sancțiuni, e nevoie și de un ghidaj pentru consorții. Tot mai mulți se întreabă: “Ce se întâmplă în cazul în care încep să construiesc un consorțiu, cu o altă societate, iar acel partener se dezice, la un moment dat, de consorțiul nostru și mai apoi participă la licitații în mod independent?”. Poate fi văzut acest semn ca o trucare a licitației? Au fost astfel de cazuri, iar acest comportament a fost analizat de către Consiliul Concurenței și, în final, sancționat ca și cartel.

Este important să putem documenta care a fost voința părților și, dacă au existat contacte între societăți, în ce măsură acestea elimină sau nu incertitudinea strategică. Aceasta este până la urmă chintesența: contactul între concurenți elimină sau nu incertitudinea strategică? Este o linie foarte fină, dar trebuie înțeles că nu este interzis orice contact între concurenți...

Cum lucrează avocații PNSA din practica de concurență? Ce anume fac, pas cu pas, când sunt anunțați de un client că au intrat în atenția autorității de concurență?

Mihaela Ion: De cele mai multe ori clientul sună disperat: ”Inspectorii de concurență sunt la ușa! Vor să intre, să vada calculatoarele! Vor să sigileze spații, să vada toate emailurile! Ce facem?” Este o reacție firească. Clienții sunt panicați, pentru că asimilează inspecția Consiliului Concurenței cu o percheziție a organelor de urmărire penală.

În momentul în care vine la o societate, echipa de inspecție are, întradevar, un ordin de investigație, un ordin de inspecție. După ce vad documentele - ordinul de investigație, ordinul de inspecție și autorizarea Curtii de Apel – clienții ne sună. În cadrul programelor de conformare pe care noi le implementăm, avem sesiuni specifice referitoare la comportamentul, reacția societății în momentul în care vine în inspecție Consiliul Concurenței. Încă de la recepție, în momentul în care inspectorii s-au prezentat ca reprezentanți ai autorității de concurență, trebuie trimis un mesaj de alertă către o echipă în prealabil desemnată intern. Din acel moment, în care inspectorii au intrat pe ușa, anunțul se lansează în cadrul societății astfel încât să intervină în cel mai scurt timp echipa de reacție formată astfel încât să contrabalanseze echipa Consiliului Concurenței. Reprezentanții autorității de concurență nu sunt obligați să aștepte sosirea avocaților, acordăm asistență telefonică clientului până la momentul la care ajungem.

Este important pentru echipa de reacție și pentru avocați să citească foarte atent Ordinul de investigație al Consiliului Concurenței pentru că acela trasează limitele în care inspectorii au voie să acționeze și indica documentele pe care au voie să le ridice. În cadrul activității noastre, de cele mai multe ori, aici este ”bataia” cu Consiliul: ce au voie să ridice și ce nu au voie, raportat la obiectul investigației. Important de subliniat este faptul că s-a schimbat foarte mult modul în care Consiliul Concurenței acționează în cadrul inspecțiilor. Dacă acum mulți ani vorbeam de situații în care inspecția dura două zile, acum nu se mai întâmplă acest lucru decât foarte rar. Înainte, în momentul în care echipa Concurenței venea în inspecție, își alegea birourile și persoanele țintite și lua la verificat ad-hoc corespondența, agende, toate mijloacele de stocare a informației disponibile. Inspectorii cereau diverse documente și rămâneau la sediul societății până finalizau toată această procedură. Mai nou, Consiliul Concurenței s-a tehnologizat, iar instrumentele lor au devenit mult mai sofisticate, astfel încât o inspecție a Consiliului Concurenței durează acum mai puțin. Inspectorii clonează informația stocată pe hard-uri și, ulterior, la

sediul Consiliului Concurenței, au răzazul necesar sa ia la analiza documentele și email-urile.

Acestea sunt elementele cele mai importante: sa urmărești echipa de inspecție când verifica corespondența și sa vezi care sunt cuvintele de cautare și persoanele vizate astfel încât, din start, sa îți dai seama care este zona de risc. În aceasta etapa este foarte importanta creativitatea avocatului și capacitatea lui de anticipare. După plecarea inspectorilor rămâi cu clientul, analizezi toate documentele respective și începi sa explorezi și sa înțelegi care ar fi riscurile.

Și mai trebuie spus ceva: dacă echipa Consiliului Concurenței a venit o dată în inspecție, nu înseamnă ca nu poate veni din nou a doua zi. Au existat cazuri în care Consiliul Concurenței a venit astăzi, nu a ridicat nimic, și a revenit și a doua zi. Faptul ca nu a găsit nimic, sau poate nu a cautat unde trebuia, a determinat echipa de investigație sa insiste.

Pe de alta parte, avocații din Departamentul de Concurență de la PNSA au în lucru mai multe concentrări economice. Pot spune ca în ultima perioada concentrările primează, din industrii variate. Acum avem pe masa cinci notificări de concentrări economice, fiecare pe câte o piață relevantă și geografică diferită. Ca sa înțelegi dinamismul activității noastre, în perioade scurte de timp, sau chiar în aceeași zi, poate fi analizată o piață de închiriere logistică, de închiriere rezidențială, de producție agricolă sau o piață a segmentului de retail. Pentru echipa noastră de concurență este esențială capacitatea de a înțelege dincolo de reglementările legale, de a merge și a înțelege specificul societății pe care o asistăm în astfel de proiecte. Avem interviuri extinse cu o echipă mai largă din partea clientului pentru a înțelege cum funcționează industria, pentru ca doar așa poți găsi argumente.

Raportat la instanță, pentru ca aceasta este o altă componentă a activității noastre, facem echipa cu colegii noștri de la Litigii. Întotdeauna, în dosarele noastre care ajung în instanță, suntem parte prezenta, preponderentă, a echipei care reprezintă clientul și participăm la toate termenele de judecată. Mi se pare important sa faci această echipă mixtă și sa ai continuitatea cazului până la Înalta Curte. Cam acestea sunt liniile de acțiune, toate sub ideea de dinamică și noutate.

Merg și avocații de concurență în instanță? În astfel de cazuri intervin și experți din afara firmei?

Mihaela Ion: Avem o echipă extinsă în astfel de cazuri. Pe lângă echipa care se ocupa de caz pe parcursul fazei administrative, în fața Consiliului Concurenței, alegem persoana sau echipa cea mai potrivită pentru reprezentare în instanță. Vorbesc aici despre echipa de litigii. Mergem întotdeauna într-o astfel de combinație care mi se pare una de succes.

Mie îmi place sa merg în instanță și consider ca avocatul, chiar dacă face consultanța de zi cu zi, uneori ar trebui sa meargă și în instanță, pentru ca acolo simte intensitatea cazului. Dezbaterile în cadrul audierilor în plenum Concurenței - care presupune o prezentare a argumentelor pentru care clientul nu ar trebui sancționat - se transpun astfel în fața judecătorului. Eu sunt o luptătoare și trebuie sa îmi prezint argumentele, cu și mai multă forță, în fața judecătorului. Neavând instanțe specializate, trebuie sa transmiți foarte multă informație ușor digerabilă către instanțe, astfel încât acestea sa se familiarizeze cu domeniul concurenței. Și observ, încet-încet, de la caz la caz, o ușoară aplecare spre această ramură tehnică, ce nu are doar o componentă juridică, ci o structură multidisciplinară, în care economicul tinde sa devină foarte important. Cred ca specializarea este cheia, cred ca ar trebui sa existe instanțe specializate pentru ca dosarele sunt voluminoase și un judecător poate nu are timpul necesar sa analizeze fila cu fila documentele pe care Consiliul le-a colectat în patru sau cinci ani de zile și sa se pronunțe pe un caz cu foarte multe documente colectate într-o perioadă de câțiva ani, cu aparări ale avocaților, cu întâmpinări ale Consiliului Concurenței ...

Am observat și ma bucură faptul ca, tocmai urmărire a efortului comun al avocaților, am reușit sa propunem și

instanțele să aprobe așa numiții experți, specialiști în domeniu. Trebuie spus că nu există experți în domeniul Concurenței în România, ca atare, formalizați, așa cum sunt experții contabili, spre exemplu, pe o listă la Curtea de Apel. Însă există această instituție în Codul de Procedura Civilă, așa că au fost aprobați ca atare, fie ca sunt specialiști în domeniul economic național, fie ca sunt la nivel european; până la urmă este important ca să existe și acest demers, acest probatoriu suplimentar.

Ne puteți spune care este rata de succes în instanțe pentru clienții pe care i-ați reprezentat în procese legate de presupuse încălcări ale legislației concurenței? În ultimii doi ani, să zicem...

Vanessa Nistor: Dacă vorbim despre rata noastră de succes ar trebui să ne raportăm la o perioadă mai mare, să zicem ultimii patru sau cinci ani. De ce spun asta? Pentru că ciclul procesual cam atât durează; din momentul în care este atacată decizia la Curtea de Apel, sunt mai multe termene de judecată. Apoi, dacă decizia nu este favorabilă clientului, mergem mai departe la Înalta Curte sau chiar Consiliul Concurenței poate face recurs, dacă nu a fost mulțumit de soluția primită. Au existat și sunt cazuri recente în care Consiliul Concurenței, în fața Înaltei Curți, a formulat o întrebare preliminară cu privire la aplicarea legislației Concurenței către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prelungind practic procedura. Din acest motiv, este important să ne raportăm la ultimii patru - cinci ani și, uneori, mai mult decât atât.

Un alt element pe care trebuie să îl avem în vedere este acela că succesul înseamnă și o reducere, o anulare parțială a unei amenzi. Și ar trebui să ne raportăm la ce se întâmplă la Înalta Curte pentru că, în foarte multe cazuri, la Curtea de Apel se câștigă cazul respectiv, dar apoi Înalta Curte dă o decizie contrară.

Dacă este să ne raportăm la toate aceste elemente, în contextul în care observăm că din ce în ce mai mult instanța nu se mai limitează la o analiză procedurală, ci intră pe fond și analizează proporționalitatea amenzii cu gravitatea faptei, așa zice că ne situăm la o rată de succes de 75%.

Influențează sistemul recunoașterilor, în vreun fel, munca avocaților? Pare a fi mai ușor să faci niște calcule, să te declari vinovat și să iei o amendă mai mică...

Mihaela Ion: Legea promovează recunoașterea, la fel și Consiliul Concurenței. Impactul îl resimțim cumva pe piață, dar, dacă ne raportăm la anul trecut, din aproximativ 70 de societăți investigate, în jur de 50% din societățile sancționate au recunoscut. Acesta recunoaștere vine ca urmare a unui calcul efectiv matematic pe care fiecare societate și-l face.

Ca impact al muncii avocatului, acesta nu este foarte mare pentru că, de cele mai multe ori, recunoașterea nu vine într-un stadiu incipient al investigației, ci abia atunci când societatea primește pe masă raportul de investigație și face o analiză a probelor Consiliului aduse împotriva sa. Până la acel moment, noi ne desfășurăm activitatea ca într-o investigație normală, iar în momentul în care vine raportul lucrăm pe două fronturi, împreună cu clientul: facem o astfel de analiză, dar pregătim și observații la raportul autorității de concurență ce pot fi folosite atunci când rezultatul analizei înclină spre „nu mergem cu recunoaștere”.

Când o societate își face această analiză pentru a vedea dacă recunoaște sau nu, se uita la mai multe componente. Trebuie să ia în calcul, în primul rând, riscul unei sancțiuni din partea Consiliului Concurenței. Pe de altă parte, dacă se emite o decizie ca urmare a recunoașterii, societatea poate fi expusă acțiunilor de despăgubire pe care orice persoană fizică sau juridică, prejudiciată de presupusa faptă, ulterior sancționată, le poate introduce. Trebuie analizat, așadar, riscul unor eventuale astfel de acțiuni și impactul lor asupra societății. De cele mai multe ori, managerul companiei analizează și consecințele asupra activității ulterioare a societății în piață; spre exemplu, în

cazul unei sancțiuni pentru societăți care obișnuiesc să participe la licitații, o decizie a Consiliului Concurenței de tricare a licitației poate fi motiv de excludere de către autoritatea contractantă din alte licitații. Nu în ultimul rând, trebuie luată în calcul și răspunderea personală a managerului pentru facilitarea unei încălcări a legislației concurențiale. Pe această linie, există un articol în lege care prevede o astfel de infracțiune specială, iar Consiliul poate să sesizeze organele de urmărire penală.

În aceste circumstanțe, analiza trebuie făcută cu mare atenție, punând pe masă toate consecințele.

Care au fost cele mai interesante mandate din ultimele 12 luni și care ar fi cele mai interesante proiecte ale firmei acum?

Mihaela Ion: Anul a început intens, iar finalul anului trecut a fost "aglomerat", iar când spun asta mă raportez la mandatele pe care le avem pe masă; unele s-au închis, iar în altele suntem în continuare implicați. Sunt investigații foarte interesante, pentru că aduc elemente de noutate, cum ar fi în cazul înțelegerilor prin efect... Nu pot da detalii despre industria respectivă pentru că este o investigație în derulare. În fapt, Consiliul Concurenței a făcut cred, pentru prima oară, un studiu pentru a înțelege profilul consumatorului și consecințele potențiale, pe o piață, ale unei înțelegeri prin efect, iar asta ne pune și pe noi în situația de a construi astfel de studii, pentru a înțelege mai bine profilul, așteptările și nemulțumirile consumatorului, astfel încât să vedem în ce măsură îngrijorările Consiliului Concurenței sunt justificate sau nu. O altă investigație importantă, care urmează, din punctul meu de vedere, să se activeze, este pe piața de leasing, unde simt că vor fi mai multe solicitări.

Avem foarte multe cazuri de concentrări economice în lucru și din ce în ce mai multe dosare de control în comun, joint-ventures. Și aici e o abordare diferită, chiar am avut intense dezbateri cu reprezentanții Consiliului Concurenței responsabili de cazul nostru pe piața de agri inputs, pentru a vedea cum este percepută o tranzacție succesivă – când o societate semnează în aceeași zi două contracte cu două societăți diferite - cum este analizată de Consiliul Concurenței. Autoritatea are cazuistică pe această componentă, doar research-ul a fost mai intens... Nu este prima concentrare pe această piață în care am fost implicați, avem o experiență îndelungată, cunoaștem foarte bine acest sector. O altă concentrare economică interesantă a fost în cazul Cemacon, pe caramida, BCA. Aici, cel puțin la caracterul substituibil al două produse și definirea pieței relevante, avocatul de concurență trebuie să vorbească cu tehnicieni și să înțeleagă inclusiv diferențierea dintre un produs și altul prin raportare la rezistența la seismică, să identifice în ce măsură acest criteriu tehnic poate acționa în favoarea sau în defavoarea sa... Mai mult, trebuie să vezi cine cumpără caramida, cine cumpără BCA-ul, alte elemente care contează foarte mult.

În fiecare investigație, fiecare concentrare, o analiză a pieței este esențială. Înveți cu fiecare caz în parte specificul și modul de funcționare al industriei, vezi cum funcționează piața de retail, piața producției și comercializării de BCA, vezi cum funcționează piața de servicii medicale șamd. Toate acestea presupun o analiză aparte, specifică și fiecare caz în parte are frumusețea și complexitatea lui.

Ce va urma în acest domeniu?

Mihaela Ion: Când o mare parte din piață trece din fizic în online, vom asista din ce în ce mai mult la analize și investigații ale Concurenței țargetate pe acest segment. Dilema, în contextul actual, este în ce măsură, de exemplu, un site care are un algoritm de setare a prețurilor în funcție de prețurile valabile pe alte site-uri, sau pe alte platforme, reprezintă sau nu un cartel. În ce măsură inteligența artificială poate fi considerată un liant între concurenți, care să faciliteze o coordonare între societăți. Acesta modernizare și intervenție a aplicațiilor și a inteligenței artificiale ridică o întrebare: în ce măsură doi roboți se pot înțelege? Cam așa se conturează viitorul și sper să ajung să vad analize de genul acesta.

Comisia Europeana focuseaza deja acesta zona, alte jurisdicții și autorități de concurență vizeaza aceste aspecte, la noi au existat demersuri în sensul acesta, care continua. Fiind tema de dezbatere, este important sa existe instrumente specifice pe care autoritățile de concurență sa le aiba la dispoziție când analizeaza astfel de cazuri, în care inteligența artificiala are acces la anumite baze de date.

Vom vedea, dupa cum spuneam curiozitatea este cheia și este important sa fii conectat la informație, la piața și sa înțelegi ce urmeaza sa se întâmple, sa prevezi.

[Intra pe LadyLawyer.ro și afla mai multe despre activitatea, preocupările și proiectele doamnelor avocat din cele mai importante firme de pe piața locala.](#)